

ICm
VSPH 36
(KSHK INS

nesení

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců JUDr. Ivy Novotné a JUDr. Jiřího Goldsteina v právní věci žalobce: **Insolvency Project v.o.s., sídlem Dukelská 15, Hradec Králové, IČO 28860993, insolvenční správce dlužnice** zastoupený JUDr. Milanem Novákem, advokátem, sídlem Dukelská 15, Hradec Králové, proti žalovanému: **O2 Czech Republic, a.s., sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, IČO 60193336, o určení neexistence vykonatelné pohledávky, o odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. ICm -21 ze dne 6.října 2014,**

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. ICm -21 ze dne 6.října 2014 se ve výroku pod bodem II. potvrzuje, ve výroku pod bodem III. se mění tak, že se žalovanému neukládá povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 1.361,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce JUDr. Milana Nováka.

O d ů v o d n ě n í

Krajský soud v Hradci Králové jako soud I.stupně ve výroku uvedeném usnesením pod bodem I. zastavil podle § 96 odst. 2 o.s.ř. řízení o žalobě insolvenčního správce na určení správnosti popření vykonatelné pohledávky

přihlášené žalovaným ve výši 1.459,77 Kč, a to poté, kdy žalobce předtím, než soud začal jednat o věci samé, vzal žalobu zpět s odůvodněním, že teprve po podání incidenční žaloby, žalovaný žalobci doložil listinu prokazující, že popřená pohledávka 1.459,77 Kč z titulu úroků z prodlení z přiznané dlužné jistiny není promlčena, neboť v důsledku zahájené exekuce došlo k zastavení promlčecí doby. Z tohoto důvodu proto žalobce spornou pohledávku dodatečně uznal a žalobu vzal zpět.

Pod bodem II.výroku napadeného usnesení soud I.stupně uznal žalovaného povinným zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 12.342,- Kč, což jsou náklady, jež žalobci vznikly v souvislosti s jeho zastoupením advokátem. Své rozhodnutí o nákladech řízení odůvodnil odkazem na § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. s tím, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného po podání žaloby, a má proto právo na náklady i zastaveného řízení, neboť procesní zavinění na zastavení řízení nese žalovaný.

Pod bodem III.výroku pak soud I.stupně v napadeném usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč. Toto své rozhodnutí odůvodnil tak, že jde o část soudního poplatku ze žaloby. Žalobce jako insolvenční správce je ze zákona od placení soudních poplatků osvobozen, soudní poplatek činí 5.000,- Kč, v případě zpětvzetí žaloby by se podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích nevracela část zaplaceného soudního poplatku 1.000,- Kč, takže dovodil současně, že v tomto rozsahu přechází poplatková povinnost na žalovaného.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný včas odvolání, kterým napadl výroky pod bodem II. a III. napadeného usnesení, tedy výroky o nákladech řízení a soudním poplatku.

V odvolání žalovaný vytýkal soudu I.stupně jeho právní závěr o tom, že žalovaný zavinil zastavení řízení svým chováním po podání žaloby. Poukazoval na to, že přihlášená pohledávka je pohledávkou vykonatelnou přiznanou pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu, toto pravomocné rozhodnutí v souvislosti se svou přihláškou insolvenčnímu soudu doložil a poukázal na to, že i ve smyslu jednotné judikatury Nejvyššího soudu ČR není možno vznášet proti nároku vykonatelnému skutkové námitky, které dlužník neuplatnil v řízení, které předcházelo vydání vykonatelného rozhodnutí. Kromě toho má za to, že je nesprávné i rozhodnutí o povinnosti žalovaného zaplatit část soudního poplatku.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podaného odvolání postupem podle § 214 odst. 2 písm. c) a písm. e) o.s.ř. a odvolání žalovaného shledal důvodným jen v té části, v níž napadá rozhodnutí soudu I.stupně o povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek ze žaloby ve výši 1.000,- Kč.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem odůvodněné § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. shledal odvolací soud věcně správným. Žalovaný ani v odvolání nerozporuje, že listinu, která je důkazem prokazujícím, že pohledávka z titulu z úroku z prodlení ve výši 1.459,77 Kč nebyla ke dni podání přihlášky této pohledávky do insolvenčního řízení promlčena, předložil žalobce až po podání incidenční žaloby a nikoliv v souvislosti s podanou přihláškou jako její přílohu. Takové jednání (chování) přihlášeného věřitele po zahájení incidenčního řízení je jednáním, s nímž občanský soudní řád v § 146 odst. 2 věta druhá spojuje nárok žalobce na náhradu nákladů řízení v případě zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby z důvodů, že žalovaný existenci této pohledávky z titulu úroků z prodlení řádně doložil až po přezkumném jednání, na němž byly sporné pohledávky přezkoumány, a též až po podání incidenční žaloby.

Insolvenční správce nemusí vždy dopředu vyzývat věřitele, aby ke své přihlášce připojil listiny, jichž se dovolává, neboť to je podle § 177 IZ především povinností přihlašovatele, a obvykle stačí, pokud správce svůj názor o nedoložení nároku sdělí věřiteli v průběhu přezkumného jednání. Pokud ovšem žalovaný zůstal při přezkumném jednání nečinný a kvalifikovaně na popření pohledávky insolvenčním správcem nereagoval a doklad osvědčující, že nárok z titulu úroku z prodlení není promlčen, doložil až v průběhu incidenčního sporu, žalobce postupoval v souladu s insolvenčním zákonem, když na přezkumném jednání spornou pohledávku popřel a sám podle § 199 odst. 1 IZ podal žalobu na popření existence vykonatelné pohledávky. Rovněž nepostupoval v rozporu se zákonem, jestliže žalobu vzal zpět proto, že žalovaný důkazy potřebné k prokázání popřené pohledávky (toho, že není promlčená) předložil až v průběhu incidenčního sporu. Procesní zavinění ve smyslu § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. je výlučně na straně žalovaného, a nikoliv žalobce.

Z těchto důvodů odvolací soud usnesení soudu I.stupně ve výroku o náhradě nákladů řízení jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil, neboť náhradu přiznal soud I.stupně ve správné výši.

Odvolání žalovaného do výroku pod bodem III. shledal odvolací soud důvodným.

Ve sporných řízeních, v nichž je žalobce od placení soudních poplatků ze zákona osvobozen, přechází poplatková povinnost na žalovaného ve smyslu § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, jen pokud soud žalobě vyhověl. Toto ustanovení nelze vykládat než tak, že žalovaný platí soudní poplatek jen v případě, kdy řízení o žalobě skončilo rozsudkem soudu ve věci samé, kterým soud žalobě zcela vyhověl.

To se v dané věci nestalo, soud napadeným usnesením řízení o žalobě zastavil, tedy ve věci samé nerozhodoval, a k zastavení řízení došlo proto, že žalobce – insolvenční správce – vzal žalobu v plném rozsahu zpět. Pak uložení poplatkové

ICm
VSPH
(KSHK INS

povinnosti žalovanému nemá oporu v žádném ustanovení zákona o soudních poplatcích ani v jiném obecně závazném právním předpisu.

Z těchto důvodů odvolací soud usnesení soudu I.stupně v napadeném výroku pod bodem III. změnil podle § 167 odst. 2 ve spojení s § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, že se žalovanému poplatková povinnost neukládá.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn tím, že žalobce měl v odvolacím řízení převážný úspěch, neboť odvolání do částky 12.342,- Kč neshledal odvolací soud důvodným, a důvodným shledal pouze odvolání do částky 1.000,- Kč, a proto dovedl, že má žalobce podle § 142 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení v plném rozsahu. Přiznaná náhrada zahrnuje náklady, jež žalobci vznikly v souvislosti s jeho zastoupením advokátem a zahrnuje paušální odměnu advokáta podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., neboť předmětem odvolacího řízení bylo jen peněžité plnění. Paušální odměna za jeden úkon právní služby tak činí 1.650,- Kč a ta byla krácena podle § 11 odst. 2 stejné vyhlášky na polovinu a k tomu náleží ještě 21 % DPH.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné podle § 238 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

V Praze dne 1.dubna 2015

JUDr. František Kučera, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: